

ПЛОВДИВ

Пловдив е вторият по големина град в България след столицата София. Приблизителното му население е 340 000 жители. Прострял се е в равната и хлебородна Горнотракийска низина по двата бряга на река Марица и върху усамотените, разположени близо един до друг шест сиенитни хълма. Многовековната история на Пловдив е тясно свързана с тях. Тук се кръстосват важни пътища, които са играли благоприятна роля за развитието на града през всички исторически епохи.

Още в праисторическо време е имало поселищен живот по тия места. Траките първи са създали върху Трихълмието укрепено селище. Когато в IV век пр.Хр. Филип II, бащата на Филип Македонски, покорил Тракия, превърнал Трихълмието в акрополно селище, укрепил го със стени и му дал името Филипополис. Околното тракийско население го нарекло Пулпудева, от което име произлязло днешното славянско име Пловдив. През римското владичество той бил вече цветущ и голям град, известен с името Тримонциум (Трихълмие). Трите хълма, върху които бил разположен (Небеттепе, Джамбазтепе и Таксимтепе), представлявали естествена крепост, която била подсилена от двойна крепостна стена. В Първата българска държава Пловдив бил включен през X век, по времето на цар Симеон. По-късно често падал във византийски ръце. Турците завладели града през 1364 г., нарекли го Филибе и го превърнали във важен административен и военен център. Колонизирано било турско и гръцко население. Заселили се евреи и арменци. Градът се превърнал в оживен занаятчийски и търговски център. В него през XVIII и особено през XIX век се заселили от средногорските, родопските и съседните села много българи. Те изменили доста етническия му лик и внесли в ориенталския му лик наш самобитен архитектурен стил.

Трихълмието станало тясно за бързо развиващия се град. Той постепенно слязъл на запад и заел междината, разделяща го от съседния хълм Сахаттепе. Търговският живот бил съсредоточен тук около голямата градска джамия на площада, известен и досега сред пловдивчани с името Джумаята (Пазарът). Наблизо бил и големият и прочут кервансарай, съборен и на мястото на който е построен модерен гастроном.

След освобождението на България до Съединението през 1885 г. Пловдив става столица на Източна Румелия. При условията на капитализма и особено между двете световни войни той се развива като промишлен център и голям транспортен възел и изпреварва в стопанско отношение много други наши градове. Голям тласък в това

отношение дава увеличаването на тютюневата, текстилната и хранителната промишленост. В Пловдив се концентрира голям брой население. То се увеличава почти четири пъти. Изникват нови, добре уредени квартали, ярко контрастиращи на стария Пловдив.

Пловдив е един от нашите най-оживени стопански центрове сред добре развит и богат селскостопански район. Той е важен културен център с множество училища, включително Висш селскостопански, Медицински, Висш хранително-вкусов, Висш музикално-педагогически институт, университети (Технически, Пловдивски). В града има и много музеи, в които е събрана историята на града. Това са Археологически, Етнографски, Музей на Възраждането и национално-освободителните борби, музей на революционното движение, Природо-научен музей. Градът е известен и с многото си църкви, някои от които са запазени от Възраждането, като например Св. Богородица (1844 г.), св. Константин (1832 г.), св. Марина (1870 г.), които са строени и зографисани от български майстори. Тук се намира и Пловдивски драматичен театър, Куклен театър, Пловдивска народна опера, Пловдивска държавна филхармония, Пловдивски народен ансамбъл за песни и танци "Тракия", Хора на момчетата, Пловдивска държавна художествена галерия, Профсъюзен дом на културата. В Пловдив са живели и работили много видни културни дейци и просветители, като например Захарий Зограф, Христо Данов, Иван Вазов, Пенчо Славейков, Димчо Дебелянов, Цанко Лавренов, Златю Бояджиев и др.

Ликът на Пловдив е твърде разнообразен, Трихълмието разкрива старата история на града. По него има останки от римските крепостни стени, съборени от турците през XVIII век. Особено интересна е запазената източна врата на крепостта – Хисаркапия, през която минава тясна уличка с калдъръм. В Стария Пловдив има около 200 паметника на културата. Територията му е обявена за архитектурно-исторически резерват, където се провеждат реставрации и реконструкции. Непосредствено до нея, а и на площад Джумаята в центъра на града бяха открити останки на обществени сгради от римско време. Интересни тук са големите и малките, на места амфитеатрално разположени сгради от предосвобожденската епоха с внушителни еркери и балкони. Много от тях, сега реставрирани, представляват ценни паметници на културата, а целият този квартал е обявен за музейна архитектурна старина.

В Пловдив се намира и Хълма на освободителите (Бунарджика). На него се издига паметник, издигнат в памет на руските войници, загинали по време на Руско-турската война през 1877 г.-1878 г. От тук се открива прелестна гледка към останалите хълмове. През града протича река Марица. В миналото тя е била много пълноводна и водите и. За съжаление сега нивото на водата е много ниско, на места дори реката е пресъхнала и там сега расте блатна растителност. На нея има построени няколко моста.

В близост до реката се намира Панаирното градче. Всяка година през пролетта и есента се провеждат панаирни изложения, в които участват много наши и все повече чуждестранни фирми. Има много панаири по света, но Пловдивския е един от най-значимите, тъй като има многогодишна традиция. Началните стъпки са направени още през 1892 г., когато в Пловдив се е провело първото българско изложение. В Панаирното градче се уреждат различни изложби, организират се търговски и спортни прояви. Като например изложението "Винария", "Агрария", ловно изложение. Също така всяка година се организира Коледен и Новогодишен базар.

Ако в близкото минало Пловдив се е славил като град с добре развито машиностроене, то сега това не е така. Много от заводите сега не работят, а други работят с много намален капацитет. Някои от тях се преустройват. Добре е застъпена обувната промишленост, защото освен Обувния завод има и много частни производители. Добре се развива и хранително-вкусовата промишленост, както и търговията. Тук можем да споменем пивоварния завод "Каменица", Захарния комбинат, "Винпром", няколко консервни комбината Филикон, Дерони, тютюнев комбинат Родопи.

Пловдив е оживен туристически град. От него започват туристически пътища към Родопите, Средна гора и Стара планина. Най-близко до Пловдив, в подножието на Родопите е хижа Здравец. Там са построени много вили и почивни станции. Красивата природа привлича туристи както през зимата, така и през лятото. В близост до Пловдив се намира и прочутият Бачковски манастир, където всяка година на Богородица се събират хиляди хора от цялата страна.

Пловдив е посещаван от много наши и чуждестранни туристи. Те са привлечени не само от красотите на града, но и от историческото му минало.